

بررسی همکاری و پذیرش هژمونی سرمایه داری در فعالیتها و برنامه ایران تریبونال

پس از اعلام جلسه مناظره ای بین مخالفین و موافقین ایران تریبونال، به همت «کمیته فعالین چپ فرانکفورت» در تاریخ اول دسامبر ۲۰۱۲، در دانشگاه گوتته فرانکفورت، شاهد تاکتیکهای نخ نمای سازمانگران ناشکیبای ایران تریبونال در گوشه و کنار و نیز حتی در داخل کمیته فعالین چپ شهر فرانکفورت هستیم.

عنصری که هنوز نمی توانند صدای اعتراض وسیع زندانیان سیاسی جان بدر بردگان را از روند فعالیتها و برنامه های ایران تریبونال تحمل کنند، این بار با معضلی پیش بینی نشده روبرو شده اند! یک مخالف یعنی همایون ایوانی که خودش نیز در همان زندانها بوده و از جانبربردگان کشتارهای جمهوری اسلامی بوده است، می خواهد دلایل جدی مخالفتش را بیان کند، سیطره و هژمونی آلترناتیوهای نتولیرال و محافظه کار در پیشبرد کارهای ایران تریبونال را به صورت فشرده نشان داده و تصمیم گیریهای دادستان و قاضیان این دادگاه نمایشی را زیر ذره بین قرار دهد.

موضوع از این قرار است که دعوت به مناظره در مصاحبه با تلویزیون دریچه (برنامه هفتگی اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان) در ماه سپتامبر ۲۰۱۲ از سوی آقای سیامک قبادی از من پرسیده شد و من از این گفتگوی روشنگرانه استقبال کردم.

(نگاه کنید به: گفتگوی تلویزیون دریچه با همایون ایوانی، زندانی سیاسی و از بازماندگان قتل عام و کشتار زندانیان در سال ۱۳۶۷

در باره دادخواهی خانواده های جانبازان دهه شصت و زندانیان سیاسی بازمانده از کشتار خونین دهه شصت

<http://www.youtube.com/watch?v=i2zNkqruWqw> (feature=youtu.be&http://www.youtube.com/watch?v=i2zNkqruWqw)

پس از آن، اتاق بحث و گفتگوی " افق چپ انقلابی " دعوت به مناظره ای دیگر را برایم فرستاد که به علت نپذیرفتن خانم لیلی قلعه بانی از سخنگویان ایران تریبونال، من نیز دامن زدن به بحث یک طرفه را که در واقع می بایستی نظر مخالف و موافق دیدگاههایشان را طرح می کردند، درست ندانستم و موضوع مناظره با مدافع ایران تریبونال بی پاسخ ماند.

تا جلسه لاهه، که تاریخ مصرف ایران تریبونال به سر می رسید، همه جماعت مدافعین کور و بینای! تریبونال، با تحریفات، تهمت زنی و حتی با لو دادن و کشیدن کروکی زندانیان سیاسی سابق و از جمله همکاران گفتگوهای زندان، برای خودشان سیاست فرار به جلو را اتخاذ کرده بودند تا یک جوری ۱۸ نفر آخر هم به لاهه بیایند، و جلسه لاهه با افتضاحی کمتر سر و ته اش هم بیاید.

حالا، دیگر ائتلاف با نتولیرالها و محافظه کاران بعد از پایان جلسه لاهه تاریخ مصرفش به پایان رسیده و تشمت رسوایی ائتلاف با مرکز اسناد حقوق بشر ایران (پیام اخوان و...)، بنیاد برومند، و سخنگوی فحاش و آدم فروش تریبونال از بام فرو افتاده است. عوامفریبی به سبکی دیگر باید دنبال شود. این بار، تبلیغات و نعل وارونه زدن صحنه گردانان تریبونال، به شکل دعوتهای «بیات شده و فرمالیته» به مناظره با منتقدین چپ، سوسیالیست و کمونیست در راه است!

نمونه قبلی آن را آقای سعید صارمی بدلیل اینکه دیگر موضوع ارزش بررسی ندارد، نپذیرفته بود و مصاحبه کننده رادیو پیام، یکطرفه داستانهای خوشمزه آقای بهرام رحمانی را به عنوان مصاحبه با سخنگوی ایران تریبونال پخش کرده بود. به طوری که گویا منتقدین ایران تریبونال، از استدلالات مشعشع آقای رحمانی متقاعد شده اند و حرفی برای گفتن ندارند! البته، شنونده باید عاقل باشد! و سعید صارمی نیز با انتشار مطلبی تحت عنوان "ایران تریبونال" و "سانسور"، قضیه سانسور مصوبات شرم آور و غیر قابل دفاع جلسه لاهه و تلاش تریبونالیان را برای پرده پوشی ماجرا افشا کرد: بند سه خواستار ماموریت سازمان همکاری اسلامی برای بررسی وضع حقوق بشر می شود که این خودش موضوع بحث مستقلی است. نگاه کنید به:

<http://www.roshangari.net/as/ds.cqi?art=20121117105434.html>

مطمئن هستم دعوتهای نه چندان دمکراتیکی علاوه بر آقای صارمی، برای سایر رفقای ما، رسیده است که در فرصتی که ضروری باشد جداگانه به آن خواهیم پرداخت. دعوت فعلی نیز، در چنین حال و هوایی که احتمال یک بحث دمکراتیک و سازنده، ضعیف است، برای من نیز رسیده است و من لازم می دانم که برای افشا و طرد سیاستهای فاجعه بار ائتلافیون نئولیبرال-محافظه کار، از موضع یکی از زندانیان سیاسی سابق و نیز یک فعال کمونیست در آن شرکت کنم.

برای صحنه گردانان ایران تریبونال راحت تر بود که یک جوری جواب منفی مرا بگیرند و به مخاطبینشان بقبولانند، که دیدید! مخالفین ما چیزی برای گفتن نداشتند! برای پیشبرد این کار، طرفداران ایران تریبونال در کمیته فعالین چپ در فرانکفورت، نخست یک «تپله» جالب انداختند! اول از همه تپتر بحث را جوری تنظیم کردند که گویا ایران تریبونال، مبارزه علیه جمهوری اسلامی کرده و دو سخنران درباره این موضوع می خواهند بحث کنند. گویا اصلا مخالفی در کار نیست. این را من با دیدن پوستر اولیه جلسه که بدستم رسید، به فعالین کمیته گوشزد کردم و گفتم با چنین برنامه چیدنی، احتمال پیشبرد یک بحث دمکراتیک و منصفانه بسیار ضعیف است. این پوستر اولیه بود که بدستم رسید: با تپتر «اقدامات ایران تریبونال علیه جمهوری اسلامی»!؟

به یاد جانباختگان

شصت

دهه ی

کمیته فعالین چپ فرانکفورت
اقدامات ایران تریبونال علیه جمهوری اسلامی
را به بحث و بررسی می گذارد

سخنرانان: بهرام رحمانی، همایون ایوانی

زمان: شنبه، ۱ دسامبر ۲۰۱۲، ساعت ۵ بعد از ظهر
مکان: فرانکفورت، دانشگاه گوته، ساختمان آستا، اتاق کا ۴ (طبقه آخر)

بلافاصله اعتراض خود را به کمیته فرانکفورت با ارسال ای میل زیر اعلام کردم
(18.November 2012):

«رفیق عزیز با درود

تشکر از این که اطلاعیه را برایم ارسال کردی. من با تیتز بحث و بررسی که در اطلاعیه آمده مشکل جدی دارم. تیتز برنامه از همان آغاز سمت بحث را تعیین می کند که گویا ایران تریبونال کاری در نقد پایه های سیستم سرمایه داری جمهوری اسلامی داشته است. در حالی که تمام بحث موافق و مخالف در این است که سامانه های سرمایه داری در این گونه نتایجی نمایشی چگونه دفاع می شود و برای سرکوب آلترناتیو چپ به کار بسته می شود. از نظر من کمیته برگزار کننده یا بحث را با توازن بین نظرات مخالف و موافق آغاز می کند یا اینکه می خواهد تبلیغ ایران تریبونال را باز هم به طور غیر مستقیم پیش ببرد. من شرط پذیرفتن بحث را عدم پیشداوری کمیته برگزارکننده جلسه در فرانکفورت می دانم، به همین دلیل خواستار تغییر تیتز بحث به صورت زیر هستم:

به یاد جانفشانان و جانباختگان دهه شصت

کمیته فعالین چپ فرانکفورت

بررسی اقدامات ایران تریبونال از دیدگاه های مخالف و موافق

جلسه بحث و بررسی

...اگر رفقا موضوع بحث مخالف و موافق را جدی می گیرند، بنابراین بایستی در تیتراژ بحث و جزئیات برگزاری جلسه دقت بیشتری از خود نشان دهند و حداقل قبل از انتشار پوستر یک بار با سخنرانان موضوع را کنترل می کردند. خوشبختانه هنوز دیر نشده و امیدوارم رفقای برگزار کننده به این تغییرات به سرعت توجه کنند و پوستر اصلاح شده را برای همگان و از جمله من ارسال کنند. منتظر پاسخ سریع رفقای فرانکفورت هستم.

با دروذهای رفیقانه

همایون ایوانی»

بعد از بحثها و تماس تلفنی با فعالین کمیته فرانکفورت، بالاخره پذیرفته شد که یکی از دو سخنران مخالف است و بدیهی است که می خواهد زوایای دیگری را بحث کند و چون مرغ یک پا داشت و تیتراژ برنامه را نمی خواستند عوض کنند، سرانجام پذیرفتند که حداقل تیتراژ موضوع بحث مخالف، یعنی همایون ایوانی ذکر شود:

بررسی همکاری و پذیرش هژمونی سرمایه داری در فعالیتها و برنامه ایران

تریونال

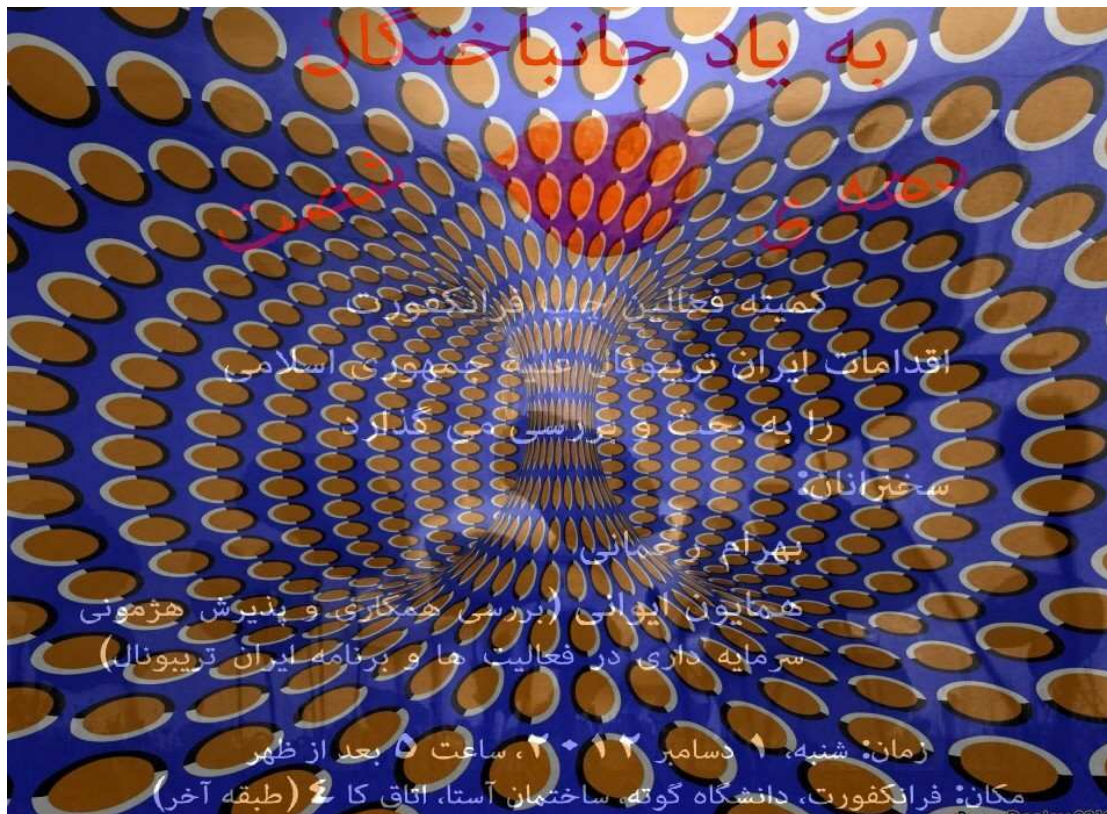
بالاخره پس از گذشت یک هفته از اولین اعتراض، در ساعات پایانی ۲۳ نوامبر تراکت تصحیح شده برایم ارسال شد:



من نیز جهت اطلاع به سایر علاقمندان ارسال کردم. از عجایب روزگار اینکه گویا تیتراژ من زیاد نبایستی دیده شود و برای اولین بار برای یک جلسه، سومین تراکت را در اینترنت دیدم. فقط خواننده ای که از قبل می داند همایون ایوانی مخالف سیاست مماشات با آلترناتیوهای سرمایه داری است باید به چشمانش فشار بیاورد و از لابلای رنگها، تیتراژ سخنرانی را پیدا کند:

بررسی همکاری و پذیرش هژمونی سرمایه داری در فعالیتها و برنامه ایران تریونال

آری، درست است! سانسور نکرده اند! از لابلای این طرح زمینه روشن، خیلی خوب و رسا با قلم رنگ سفید نوشته اند و چیزی از قلم نیافتاده است! آقای صارمی! زیادی بد بین بودی! بین حالا توی جلسه چه جوری می خواهند بحث را پیش ببرند!



همین رفتارها، باعث نگرانی رفقای شده است که می دانند صحنه گردانان ایران تریبونال، قادر به تحمل نظر مخالف نیستند. این صحنه گردانان ترجیح می دادند، من نیز، نظیر بسیاری از عزیزان و منتقدین، نظیر آقای صارمی، از شرکت در چنین جلسه ای خودداری کنم و یا انتظار توهین و هوجبگری های فالانژگونه ای را داشته باشم که از سوی این جماعت در یکسال اخیر قبح اش ریخته و هیچ معیار ارزشی ای را پایبند نیستند.

با این نوشته کوتاه، خواستم از تمام عزیزانی که در این چند روزه نگرانی های جدی و واقعی خود را به عدم وجود جو دمکراتیک در بحثی که در راه است اعلام کرده اند، تشکر کنم. برای من هم، همین احساس تداعی شده و می شود. با وجود این، آش تریبونال شورتتر از آن است که بتوانند با این گونه سانسورها و جو سازیهها، جلوی سقوط آن را بگیرند. امیدوارم، در روز اول دسامبر رفقای نزدیک به شهر فرانکفورت حضور فعالانه ای در جلسه داشته باشند تا قدم مشترک دیگری در افشا و طرد سیاستهای سازشکارانه و لیبرالی تریبونال برداریم.

به نوشته یکی از عزیزان، ما بایستی تلاش کنیم زوایای مبهم و تاریک این پرونده را برای افکار عمومی آشکار کنیم و در این راه، شرط رفاقت و انصاف را برای خانواده های جانفشانان و جانباختگان و زندانیان سیاسی جاندربرده رعایت کنیم.

همایون ایوانی،
۲۷ نوامبر ۲۰۱۲